

การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

นางสมฤดี หยกประดิษฐ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ 2) ออกแบบและพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ 3) ทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียน ทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ และ 4) ประเมินความพึงพอใจและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูประจำการ จำนวน 69 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 14 คน ได้มาโดยสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน และการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบทีแบบไม่อิสระ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ครูมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในด้านการบริหารงานวิชาการ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. การออกแบบและพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า "PART Model" นำไปดำเนินการพัฒนาครูประจำการและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ปรากฏว่า มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

3. การทดลองใช้รูปแบบพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้มีการนำรูปแบบการประชุมเชิงปฏิบัติการไปใช้ในการดำเนินงานให้แก่ครูประจำการ และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผลการทดลองใช้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.34$) ผลการเปรียบเทียบการทดลองก่อน-หลังการพัฒนา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1)
อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

4. การประเมินความพึงพอใจและปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ปรากฏว่าครู ประจําการและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$)

บทนำ

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคน ให้มีคุณภาพเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการพัฒนา ศักยภาพที่มีในตัวคนให้รู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็วเพราะการจัดสรร ทรัพยากรมนุษย์ในการปฏิบัติงานก่อให้เกิดการแข่งขันกันมากขึ้นกว่าเดิม และเป็นการแข่งขันด้วยการ สร้างนวัตกรรม ซึ่งต้องอาศัยฐานความเข้มแข็งของทรัพยากรทางปัญญาเป็นสำคัญ ดังนั้นการพัฒนา บุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนจึงมีความสำคัญเป็นอย่าง มาก เนื่องจากสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปเป็นสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ ความรู้ของคนในชาติจึงเป็น ตัวชี้วัดของคุณภาพชีวิตคนในประเทศ ทำให้มนุษย์ปรับตัวและเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน ส่งผล ให้พฤติกรรมการทำงานของมนุษย์นั้นได้พัฒนาและปรับปรุงรูปแบบ รวมถึงกระบวนการในการทำงาน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเยาวชน ให้สามารถคิดเป็น ทำเป็น มีทักษะในการจัดการ มีคุณธรรมมีค่านิยมที่ดีงาม และรักการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง (ศักดิ์สิน ช่องดารากุล. 2550 : 9 - 10)

การปฏิรูปการศึกษา ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ใน มาตรา 4 ได้ให้ ความหมายของการศึกษาไว้ว่า “เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของ บุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรมการสร้างสรรค จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การ เรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต” และมาตรา 8 ได้กล่าวไว้ว่า “การ จัดการศึกษา เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน และให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา” การปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ตามปรัชญาการศึกษาตลอดชีวิต ดังกล่าวนั้น ย่อมต้องมีปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ปัจจัย เกื้อหนุน ที่มีส่วนสำคัญต่อการศึกษาทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมคือแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งนี้ เพราะแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นศูนย์รวมหรือศูนย์กลางของความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีอยู่ใน ชุมชน เป็นเสมือนห้องปฏิบัติการของการเรียนรู้ มีประโยชน์ทั้งในแง่การกระจายโอกาสทางการศึกษา การให้การศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต จึงมีประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นสิ่งที่มีผลต่อการสร้างกระบวนการ พัฒนาการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ซึ่งควบคู่ไปกับการจัดการพัฒนาการศึกษาเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. 2548 : 1)

การบริหารงานวิชาการเป็นงานซึ่งเกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอน ให้ มีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายของการศึกษา เช่น การจัดโปรแกรมการเรียนการสอน โครงการสอน การจัดทำตารางสอน การนิเทศการสอน สื่อการสอน และการประเมินผลการเรียน เป็นต้น ในการจัด การศึกษาทุกระดับ งานด้านวิชาการนับเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการบริหารการศึกษา ก็เพื่อตอบสนองความสำเร็จของผลงานทางวิชาการหรือการเรียนการสอน โดยจุดมุ่งหมายของการ

บริหารงานวิชาการอยู่ที่การสรุมนักเรียนใหม่มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และคุณสมบัติที่ต้องการ ดังนั้นการบริหารงานด้านวิชาการ จึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารที่จะต้องรับผิดชอบในการใช้หลักการในการบริหารงานด้านนี้โดยมีประสิทธิภาพและวิธีการจัดการหรือบริหารงานวิชาการมักนิยมกระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้แก่วิชาการที่ทางงานวิชาการอย่างเต็มที่เพื่อให้มีเสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) อันเป็นผลให้เกิดความรู้และวิธีการใหม่ๆ ทำให้โรงเรียนก้าวหน้าต่อไปโดยไม่หยุดยั้ง งานวิชาการจึงเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะจุดมุ่งหมายของการบริหารงานวิชาการอยู่ที่การสรุมนักเรียนใหม่มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติตามที่ต้องการ งานวิชาการเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน ความสำเร็จของโรงเรียนมักจะพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิตคือ ตัวนักเรียน ดังนั้น คุณภาพของผลผลิตจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียน การบริหารงานด้านวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องรับผิดชอบในการใช้หลักการในการบริหารงานด้านนี้โดยมีประสิทธิภาพ

(ค้นคว้าจาก.. <http://e-book.ram.edu/e-book/e/EA634/EA634-1.pdf>)

การพัฒนาแบบ วิทยา อารีราษฎร์ (2549 : 69) ได้นำเสนอการพัฒนาแบบการสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแบบอัจฉริยะ และมีส่วนร่วมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แบ่งการดำเนินงานการพัฒนาแบบการสอน คือ (1) การวิเคราะห์ เป็นการศึกษาสภาพปัญหาของงานวิจัย ศึกษาเอกสารรายงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหา แล้วรวบรวม สรุปผลและเขียนกรอบแนวคิดในการวิจัย (2) การออกแบบ เป็นการนำกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ มากำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับรูปแบบได้แก่ คำจำกัดความ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และเครื่องมือในการประเมินผล (3) การพัฒนา เป็นการสังเคราะห์รูปแบบตามที่ได้ออกแบบไว้ และนำไปประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญ (4) การทดลองใช้ เป็นการนำรูปแบบที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาใช้เป็นแบบในการพัฒนาบทเรียน และ (5) การประเมินผลเป็นการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดลอง เพื่อสรุปผลจากการศึกษาแนวคิดและกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา R and D (Research and Development) ดังกล่าวสรุปได้ว่า การวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนที่สำคัญคือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) : การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) : การทดลองใช้ และขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) : การประเมินและปรับปรุงแก้ไข

โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) สังกัดเทศบาลเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดไว้ แต่การจัดการศึกษาของโรงเรียนยังประสบปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา กล่าวคือ จากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2555-2558) โดยสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาให้ข้อเสนอแนะในจุดที่ควรพัฒนา ดังนี้ 1) ด้านผลการจัดการศึกษา ผู้เรียนมีผลการทดสอบระดับชาติในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ คณิตศาสตร์ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ต่ำกว่าระดับดี 2) ด้านการบริหารจัดการศึกษา ผู้บริหารยังขาดการใช้ผลการประเมินเพื่อการพัฒนาการบริหารทั่วไป 3) ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูยังขาดการจัดเตรียมและใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และ 4) ด้านการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษายังขาดการพัฒนาการของ

การประกันคุณภาพภายในโดยสถานศึกษาและต้นสังกัด (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2555 : 7) ดังนั้น การที่จะทำให้การบริหารสถานศึกษาเป็นไปตามที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะไว้นั้น สิ่งสำคัญที่สามารถแก้ไขจุดที่ควรพัฒนาได้แก่การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเป็นหลัก เพื่อให้การบริหารงานของสถานศึกษาประสบผลสำเร็จจนเกิดพัฒนาการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแนวทางการประกันคุณภาพทางการศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ที่ต้องการมุ่งเน้นการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ตลอดจนมุ่งเน้นพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาให้เป็นผู้ที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะดำเนินงานวิชาการให้เป็นไปตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพด้านการศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา จึงได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) เทศบาลเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อที่จะนำแนวทางที่ได้ไปเป็นข้อเสนอแนะในปรับปรุงการบริหารงานวิชาการให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสู่ผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้นและส่งผลให้บุคลากรในสถานศึกษาได้มีแนวทางในการบริหารจัดการเรียนการสอนให้ เป็นไปตามแนวทางแห่งการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมุ่งสู่การประกันคุณภาพทางการศึกษาให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจและปรับปรุงแก้ไขการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนที่สำคัญคือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) : การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) : การทดลองใช้ และขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) : การประเมินและปรับปรุงแก้ไข โดยมีครูประจำการ และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนทีโอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2556 เป็นหน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) โดยมีแนวคิดสำคัญที่ผู้วิจัยใช้เป็น

แนวทางในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ทักษะความสามารถในการจัดการเรียนรู้ และความพึงพอใจของครูประจำการและ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาในครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการเปิดตาราง เครจซี่ และ มอร์แกน ได้แก่ ครูประจำการ จำนวน 69 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 14 คน รวมทั้งสิ้น 83 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบประเมิน ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการสนทนากลุ่ม

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบที่ แบบไม่อิสระ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนที่โอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ครูมีความ ต้องการที่จะพัฒนาตนเองในด้านการบริหารงานวิชาการ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการ จัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. การออกแบบและพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ ผู้เรียน โรงเรียนที่โอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า "PART Model" นำไปดำเนินการพัฒนาครูโดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ปรากฏว่า มีความ เหมาะสมและเป็นไปได้

3. การทดลองใช้รูปแบบพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของผู้เรียน โรงเรียนที่โอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้มีการนำรูปแบบการ ประชุมเชิงปฏิบัติการไปใช้ในการดำเนินงานให้แก่ครู และผลการทดลองใช้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.34$) ผลการเปรียบเทียบการทดลองก่อน-หลังการพัฒนา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

4. การประเมินความพึงพอใจและปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนที่โอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ปรากฏว่าครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$)

ข้อเสนอแนะ

นอกจากผลการวิจัยที่ได้นำมาใช้ได้ ข้อค้นพบบางประการจากการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการบริหารงานวิชาการสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โรงเรียนที่โอเอวิทยา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการบริหารงานวิชาการที่จัดกิจกรรมด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นกับรูปแบบการจัดกิจกรรมปกติ ซึ่งแสดงว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่จัดทำขึ้นทำให้ครูเกิดความรู้ในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานมากกว่าความรู้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ดังนั้นการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับกิจกรรมการบริหารงานวิชาการที่ได้จัดทำขึ้น

3. จากผลการวิจัย พบว่า หลังการดำเนินการแล้วทำให้ครูมีทักษะในการปฏิบัติงานด้านสูงกว่าก่อนดำเนินการ ดังนั้นเมื่อนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ควรกระตุ้น ส่งเสริมและชี้แนะกระบวนการในการวางแผนงานให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถวางแผนงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการให้แก่ครูทุกภาคเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการบริหารงานวิชาการที่พัฒนาผู้เรียน โดยองค์รวม ที่เน้นทั้งความรู้และทักษะในการปฏิบัติโดยใช้แนวทฤษฎีการสร้างความรู้ ร่วมกับทฤษฎีอื่น ๆ เช่น ทฤษฎีการคิดระดับสูง ทฤษฎีการร่วมมือกันเรียนรู้

2. ควรมีการวิจัยเพื่อค้นหาตัวแปรที่ส่งผลต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการบริหารงานวิชาการ เช่น ระดับทักษะการปฏิบัติงานของครูในด้านการวิเคราะห์งาน หรือการวางแผนงานในการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้านให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้เป็นรูปแบบและข้อเสนอแนะให้ผู้บริหาร ครู ได้นำไปใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่โอเอเวียตา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้เกิดการพัฒนาคณาภพการศึกษามากยิ่งขึ้น

2. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดในการนำไปประกอบการตัดสินใจในการวางแผนพัฒนากระบวนการบริหารงานวิชาการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาอันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคณาภพทางการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป

3. โรงเรียนที่โอเอเวียตา (เทศบาล 1) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้นำข้อเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุงและแก้ไขจุดด้อยของการบริหารจัดการของสถานศึกษาให้เกิดเป็นจุดเด่น ทำให้การบริหารงานวิชาการมีคุณภาพมาก

4. สถานศึกษาได้ข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนให้ครู มีทักษะในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อก้าวสู่แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการในการบริหารงานวิชาการให้เกิดการพัฒนา และมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเข้าสู่แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ต่อไป

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. **คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2548.

วิทยา อารีราษฎร์. **การพัฒนารูปแบบการสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแบบอัจฉริยะและมีส่วนร่วมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2549.

ศักดิ์สิน ช่องดารากุล. “สังคมโลกเปลี่ยนไป สังคมการศึกษาไทยเปลี่ยนไปบ้างแล้วหรือยัง,” **วารสารวิชาการ**. 10(1) : 9 – 10 ; มกราคม - มีนาคม, 2550.

<http://e-book.ram.edu/e-book/e/EA634/EA634-1.pdf>
